

Publicerad 2007-01-20 13:46 av Siv

ach

Ditt vigvatten rinner över mig som jag vore insmord i den fetaste oljan. Du når inte mitt heligaste.

Jag tappade dig för hårt. Du föll och försvann ur sikte så länge, och jag ropade efter dig i mikrofonen. \ "Kan Anna komma till kassan, din mamma väntar här\".

Tiden är så långt förbi att komma åter. Vad är det du tror egentligen?

Jag tror att det är dags att erkänna slutet. Att vi är du och jag igen. Förståndet kan inte hantera att värmen bara kan ta slut. Allt är ju bara kemi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Siv med Poeter.se id #10116 innehar upphovsrätten